

KENT IWEMYR

PUNKT: Skissar du?

Kent Iwemyr: Absolut inte. Nej, jag vet inte... Det är jävligt slarvigt alltså. Jag gör ju någonting som man kan kalla för en skiss. Men de är väldigt enkla. Det är ju ingenting som jag arbetar på, men de är väldigt, väldigt enkla.

Kommer allt direkt när du ska börja måla, eller gör du skisserna i förväg, som att du sitter och tecknar liksom?

- Nej. Nej. Det är ju ingenting som jag arbetar på och det är aldrig några jag spar. Nej.

Så du värderar dem inte speciellt högt?

- Det är liksom... Nej. Det är jävligt dumt kanske, om jag sparar dem är det för att jag räknar med att kunna använda dem till någonting.

Vet du vart idéerna kommer ifrån?

- Nej, de bara dyker upp. Ja, för det mesta är det så. Ibland kan det också vara så att jag inte gör en skiss, utan att jag skriver ner idén.

(Kent visar oss skisser han har sparat i ett gammalt kuvert)

Vet du hur många av dina sparade skisser som blivit någonting?

- Det blir ju alltid någonting, ja. Det mesta. Fast jag ändrar ju. Det går nästan aldrig från ax till limpa, som man säger.

Ja, men då gör du ju skisser på ett ganska traditionellt sätt. Är det för att få idéerna att fastna? eller har du dem bredvid när du målar?

- Nej, nej, nej. Men visst, det händer att jag har den liggandes bredvid, eller att jag sätter en spik och slänger upp den på väggen. Det kan också hända.

Beror det på någon slags integritet i konstnärskapet att du slänger skisser? Ibland kanske man inte vill att det ska synas.

- Jo, ja men jag är inte sån, absolut inte. Utan det skiter jag alldeles i. Jag kan ju också förstå att skisserna är bättre än vad målningarna är, många gånger. Det finns ju just den här spontaniteten som kommer i skissen, det finns en styrka i det också.

Tycker du att det är viktigt att behålla den spontaniteten i måleriet sen?

- Ja, jag försöker göra det. Jag försöker att inte överarbeta.

Ändrar du någonting, eller målar över?

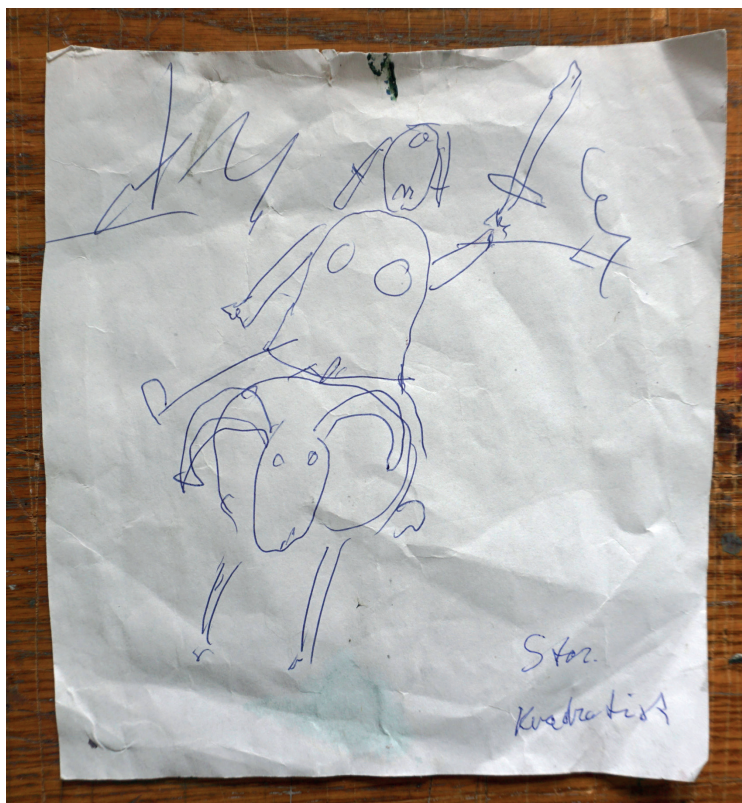
- Fråga min fru... jämnt. Jag har en målning på Västerås konstmuseum som heter En målares död, den är faktiskt sågad i pannåen och sen är den vänd upp och ned. Alltså, det vart jag jättenöjd med, att jag vände den. Det ser bra ut.

Men alla de här berättelserna och figurerna i dina målningar när kommer de till dig?

- De kan bara komma som tankar om natten sådär. Speciellt när jag inte har några idéer och det är tomt i kuvertet, då tänker jag: Nu måste jag sätta igång motorn här, nu måste jag köra igång här. Då låter jag hjärnan nöta igång på natten.

Har det alltid sett ut så här? Eller har du skissat mer förut?

- Nej, det har alltid varit så här. Jag har aldrig jobbat med skisser, oftast blir det så här: Att om jag jobbar med skisser så kommer de aldrig så långt så att jag tittar på dem igen, eller att jag inte använder dem. Jag kan tycka att: Nu har jag gjort det här och nu är det färdigt.

Någon jävla ordning får det vara här i världen!, kulspetspenna på papper, 2025 Foto: PUNKT

När målningen är klar, är det målningen som står längst fram och skissen har gjort sitt?

- Ja, fast några skisser hänger med längre, nu vet jag inte vart de alla är men en av dem är den här geten, och det finns det en tanke bakom. Det är att jag tycker att det här kanske jag kan göra något mer av. Kanske i en annan storlek, eller kanske göra det med ett annat medium eller på ett annat sätt.

Vilken kvalitet behöver en skiss ha för att den ska stanna och hänga med längre?

- Jag måste tycka om den själv. Men sen är det ju inte säkert att när den hänger på en utställningsvägg eller så, att det är min favorit.

Det finns ju många andra saker man kan göra som förarbete som inte bara är skisser. Väljer du exempelvis ut färger noggrant innan du börjar måla?

- Ja, det var en bra fråga. Jag har ett konstigt förhållande till färg. Alltså, det är så här: Att hur jag egentligen blev någon sorts konstnär, det kan jag inte riktigt säga. Det är en lång väg. Men när jag var ung och gick i skolan var vi de första som skulle få yrkesvägledare och då hade jag en yrkesvägledare som hette Bertil Arvidsson. Han sa till mig: Kent, för dig finns det bara ett val. Du är bra på att teckna, då ska du bli målare. Alltså plankstrykare, så var det på den tiden. Det var enkelt, det var jävligt enkelt. Då började jag med det och trivdes inte alls, jobbade där i två år. Sen gick jag yrkesskola och höll på med det ett tag. Så slutade jag och jobbade i skogen istället, då skulle jag bli skogsvaktare. Sen så träffade jag en tjej vars farsa var målare. Då började jag måla igen, så blev jag färdigutbildad målare men snabbt var det slut med det igen. Så jag har ett hatförhållande till färgen. Men det som jag har med mig är oräddheten för färgen och att jag skitar ner färgen och så där. Men sedan är jag väldigt förvånad att det finns så få kulörer. Jag tycker det finns så få kulörer som jag tycker om. Det är inte så jävla lätt att hitta. Orange har jag hittat tillbaka till, men det är sällan jag bara målar orange, och då vill jag smutsa till den.